

Література:

1. Моррис Ч. У. Основания теории знаков / Чарльз Уильям Моррис / Семиотика: Антология / Сост. Ю. С. Степанов, Изд. 2-е, испр. и доп. / - М.: Академический Проект; Екатеринбург: Деловая книга, 2001. - С. 51.
2. Павлюк Л. С. Знак, символ, міф у масовій комунікації / Людмила Сергіївна Павлюк / Львів: ПАІС, 2006. - С. 4.
3. Łotman J. M. O znaczeniach we wtórych systemach modelujących / Jurij Łotman // Studia z literatury. Archiwum przekładów „Pamiętnika literackiego”. - w 2 t. - Pod red. Michała Głowińskiego i Henryka Markiewicza. - Wrocław - Warszawa - Kraków - Gdańsk: Zakład Narodowy im. Ossolińskich. Wydawnictwo, 1977. T.I - S. 17.

Oksana Dovbush, Lviv

CORRUPTION OF THE AMERICAN DREAM IN F.S. FITZGERALD'S NOVEL

"THE GREAT GATSBY"

The concept of the "American dream" has had variations throughout different time periods, although it is generally based on ideas of freedom, self-reliance, and a desire for something greater. Typically, the dreamer aspires to rise from rags to riches, while accumulating such things as love, high status, wealth, and power on his way to the top. In the past century, the American dream has increasingly focused on material items as an indication of attaining success.

The aim of the report is to reveal the falsity of the American dream and its corruption, the contradiction of immense materialistic wealth and spiritual devastation of those who own it on the basis of F.S. Fitzgerald's novel "The Great Gatsby".

F.S. Fitzgerald's novel "The Great Gatsby" is about what happened to the American dream in the 1920s, a time period when the dream had been corrupted by the avaricious pursuit of wealth. The author focuses his attention on the true meaning of the American dream that has been lost and the lost dreams, the ones that will never come true. F.S. Fitzgerald shows how the American dream can lead to one's degradation, loss of moral values and loss of personality. His claim is that the American dream is indeed corrupted and irretrievably lost, that no man can any longer take hope and find solace in that dream. In the roaring 20's, the new American dream is deemed lost and adrift. The dream has lost all positive connotation and value, and is no longer a dream of the moral citizen but of the corrupt.

In "The Great Gatsby", Jay Gatsby is a self-made man who started out with no money - only a plan for achieving his dream. The ideals that he strives to achieve are: the acquisition of wealth, re-defining his character in pursuit of perfection and attaining his ideal romantic love. He is so blinded by his luxurious possessions that he does not see that money cannot buy love or happiness.

Gatsby's own characteristics, especially his wilful obsessions, contribute to his fate. Despite his naiveté about Daisy and her friends who "are rich and play polo together," he, too, has been seduced by the lure of money and fame. Unable to control

his obsessive desire to have Daisy, he cares little about the means by which he acquires the money to marry her. He associates with known criminals such as Myer Wolfsheim, appears to be involved with bootlegging, and is rumoured to have killed a man. The means he uses to achieve his goal pervert his sacred dream. He prefers the pretty illusions he concocts to the harsh reality of the obsession he allows to corrupt his life. The result of this corruption is that the motivation and ambition vanished and the dream was left with the pursuit of an empty goal. This is displayed when Daisy says, "Do you always watch for the longest day of the year and then miss it? I always watch for the longest day of the year and miss it" [2: 156]. This quote shows lack of motivation and the meaningless life to which the empty rich society had turned to.

Gatsby's dream "is a naive dream based on the fallacious assumption that material possessions are synonymous with happiness, harmony, and beauty" [1: 70]. His dream has become corrupted by the culture of wealth and opulence that surrounds him. Gatsby is a "nouveau riche," and his romantic view of wealth has not prepared him for the self-interested, snobbish, corrupt group of people with which he comes to associate. He throws lavish parties for countless people, yet he has no real friends. Perhaps the poverty in which James Gatz found himself was partly responsible for his obsession with a rich girl like Daisy. Gatsby needed to have an enormous mansion so he could feel confident enough to win Daisy. "That huge place over there? Do you like it? - I love it." [2: 95]. But why did Gatsby feel he needed to flaunt his material wealth to win Daisy's love? Why was he so materialistic and why are we? Are material possessions what we need to be happy? Part of the answer is that people "seek in material possessions fulfilment that is lacking in other areas, especially human relationships" [1: 18]. It is like an addiction. We can never have enough.

Nick Carraway realizes that although Gatsby is involved in underhanded business dealings and is fixated on money, he is a good man at heart. The last time Nick sees Gatsby alive, he tells him: "They're a rotten crowd...You're worth the whole damn bunch put together" [2: 162]. He values Gatsby's hope, no matter how false it is, that one day he will have a life with a woman he loves. Wealthy people often use their money to get everything they have always wanted for themselves, but Gatsby uses his money to get everything that he thinks Daisy has always wanted in hopes winning her back. Gatsby believes in the possibility of the romance, and even though the possibility is based on shallow material realities, it is motivated by his love of Daisy. Gatsby's romantic view of life may partly be to blame for his inability to achieve his dream. Although he has made his fortune through racketeering and conducting suspicious business deals, his heart seems untouched by the moral evil that is around him. "He has lived not for himself, but for his dream, for his vision of the good life inspired by the beauty of a lovely rich girl" [1: 71].

Gatsby is indeed morally superior to the other characters in the book, but this superiority is another factor which contributes to his ultimate misfortune. No matter what we think of Gatsby or of his dream, we are drawn to him by the sad apprehension that dreams themselves are often more beautiful than dreams fulfilled. The dream should be reasonable, or else its integrity and simplistic moral beauty is lost. William

Troy notes: "Gatsby's story is a story of failure – the prolongation of the adolescent incapacity to distinguish between dream and reality, between the terms demanded of life and the terms offered" [3: 21-22]. Gatsby turns to doing things that violate his nature in order to pursue his dream.

The Dream should never be centred on money and other materialistic things but on a deeper goal: a goal which transcends the physical realm, and delves into the inner spirit. After all, the physical things in life are merely representations of the spiritual; our bodies are expressions of our inner souls, the means by which we say "I love you". The painting is never as beautiful as the painter.

References

1. Fahey, William. F. Scott Fitzgerald and the American Dream. – New York: Thomas Y. Crowell Company, 1973. – 255 p.
2. Fitzgerald F.S. The Great Gatsby: Penguin Popular Classics, 1994. – 188 p.
3. Troy, William. Scott Fitzgerald – The Authority of Failure. F. Scott Fitzgerald: A Collection of Critical Essays. / Ed. Arthur Mizener. – Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1963. – pp. 21-22.

Олександр Ємець, м.Хмельницький

ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ ПАРАДОКСУ У ГУМОРИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ

Традиційно гумористичні тексти, зокрема анекдоти, базуються на ефекті обманутого очікування (термін Р.Якобсона), тобто на появі у фрагменті тексту непередбачуваного елемента. Ефект обманутого очікування може бути створений парадоксом. Парадокс – це художній засіб, що включає судження, яке суперечить усталеним поняттям, відображає новий або незвичний погляд на відомі речі. Оскільки поняття парадоксу недостатньо висвітлено у науковій літературі, у тому числі зв'язок парадоксу з ефектом обманутого очікування, то метою нашої роботи є виявлення мовних засобів створення парадоксу у коротких гумористичних текстах.

Як показало наше дослідження, часто парадокс реалізується за допомогою оксиморону: It was a deathbed scene, but the director was not satisfied with the hero's acting. "Come on", he cried. "Put more life in your dying". У наведеному тексті оксиморон включає два протилежні за семантикою іменники life та dying. Завдяки своїй стислості оксиморонний парадокс може створювати більш сильний прагматичний ефект. Оксиморон як основа парадоксу може включати сполучення різних частин мови, а не лише прикметника з іменником, як традиційно вважається: Father went into bed feeling well, and the next morning woke up dead ("British Medical Journal"). Тут парадоксальний ефект створює комбінація дієслова woke up з прикметником dead.

Подібно до оксиморону, фігурою протилежності є антитеза, яка реалізується у кількох реченнях. У нижченаведеному гумористичному тексті антитеза як основа парадоксу є імпліцитною: Ruth – "I, too, had an ideal once". Rose – "How did you come to lose it?" Ruth – "I married it". Тут до стандартної антитези had – lose приєднуються в останній фразі дієслово married, яке отримує контекстуальне значення lost, що і створює ефект обманутого очікування. Антитеза взаємодіє з метонімічним іменником ideal, що знижує ефект піднесеності першого речення і надає тексту побутового, гумористичного забарвлення. На відміну від оксиморона, антитеза як основа парадоксу включає імплікацію, яка може бути зрозумілою з контексту. Позитивна реакція, навіть радість службовця на заборону з боку керівника створює парадокс на побутовому (а також гендерному) рівні:

Employee: Sir? Can you let me off tomorrow afternoon to go Christmas shopping with my wife?

Employer: Certainly not! We are too busy!

Employee (much relieved): Thank you, sir. You are very kind!

Тут імплікується небажання службовця йти у магазин з дружиною, тому парадокс має антитезний характер.

Хіазм, або зворотний паралелізм, також може бути основою парадоксу як на рівні одного-двох речень, так і в рамках цілого тексту. Добре відома фраза щодо важливої ролі сміливого керівника побудована на зміні суб'єкта і об'єкта у двох частинах речення: An army of donkeys commanded by a lion is stronger than an army of lions commanded by a donkey. Імпліцитний, але достатньо зрозумілий парадокс реалізується за допомогою зворотного паралелізму у наступному короткому тексті, що відображає один з аспектів відносин батьків і дітей:

Father: Son, I'm spanking you because I love you.

Son: Dad, I'd like to be big enough to return your love.

У невеликому оповіданні американського автора Едварда Хоука «Зоо» зворотний паралелізм як засіб створення парадоксу реалізується у сюжеті. У цьому фантастичному творі розповідається, як космічний корабель професора Хьюго привіз на землю незвичних, конеподібних істот з далекої планети Каан. І тисячні натовпи землян зібрались подивитись на цей зоопарк: the Earth peoples agreed that this had been the very best Zoo yet. Друга частина оповідання описує повернення конепавуків на їх рідну планету. Батько і дитина розповідають матері про свої враження від землян: It was the best Zoo ever. Корезія в кінці твору, яка об'єднує два висловлювання, відображає ставлення землян та інопланетних істот один до одного як до зоопарку, до чогось незрозумілого і ворожого. Цей парадоксальний твір може сприйматися як притча, автор наводить читача на думку про необхідність гуманності, толерантності живих істот, навіть різних за зовнішністю, поглядами.

Таким чином, наш аналіз парадоксу у коротких гумористичних текстах-анекдотах і оповіданнях показав, що основними засобами створення парадоксу є оксиморон, а також антитеза та зворотний паралелізм, які можуть мати